

μο λωρίδα 1 μέτρου περίπου πλάτους, ἡ ὅποια μπορεῖ νὰ σκαφθῇ ἀπό ἓνα μόνον ἔργατην. Ἐπομένως τὰ ἡμερομίσθια σκαψίματος περιορίζονται στὸ τρίτον. Κατὰ τὴν πολυετῆ ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν αὐλακιῶν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ σκάψιμο πηγαίνει δλαφρότερο. Τοῦτο ἔξηγει-

ται διότι τὰ χώματα τῶν αὐλακιῶν ποὺ ἐσκέπασαν τὴν ἀξελάκκωτη ἐπιφάνεια, τὴν κρατοῦν ἀνακουφωτή. Ἐπίσης διότι τὰ βροχόνερα συγκεντρώνονται ὅλα στὰ αὐλάκια ὥστε ἡ ἀξελάκκωτη ἐπιφάνεια δὲν κατακάθεται.

Πλεονεκτήματα καὶ ωφέλειαι τῶν αὐλακιῶν

1) Συγκράτησις νερῶν βροχῆς.

Στὰ σταφιδοφόρα μέρη, ίδιως τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἡ βροχόπτωσις εἶναι μικρή καὶ ἀνεπαρκής διὰ τὰς διάγκας τῆς σταφιδαμπέλου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουμεν μικρότερες ἐσόδεις, ίδιως τὶς ἔρικες χρονίες. Μὲ τὸ παλαιὸ σύστημα ἔλασκώματος ὅταν ἔτυχαινε ραγδαία βροχή, τὰ βροχόνερα ἔξεχειλίζαν ἀπὸ τοὺς μικροὺς λάκκους, μὲ τὶς δυνατότερες δὲ βροχῆς καὶ ίδιως στὰ κατηφορικά ἐδάφη, διποτὶς εἶναι τὰ περισσότερα, τὰ βροχόνερα ἔξεχειλίζαν καὶ παρέσυραν λιπτάσματα καὶ χώματα μαζὶ ἔξω τοῦ κτήματος (διάβρωσις). Μὲ τὴν συστηματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν αὐλακιῶν συγκρατοῦνται ΟΛΑ τὰ βροχόνερα. Ἡ ἀποθήκευσις τῶν νερῶν τῆς βροχῆς στὸ ὑπέδαφος περιορίζει τὴν διάβρωσιν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ φυτὸν τροφοδοτεῖται κατὰ τοὺς μῆνας τῆς ξηρασίας. Στὰ βαρκερὰ ἐδάφη, περιττεύει βεβαίως ἡ συγκράτησις τῶν νερῶν, ἀλλὰ τὰ αὐλάκια ἐκπληρώνουν ὅλους τοὺς ἄλλους σκοπούς καὶ ὀψευσίας.

2) Λίπανσις δλων τῶν ριζιδίων.

Μὲ τὸν παλαιὸ τρόπο ἔλασκώματος ἐνὸς λάκκου γύρω ἀπὸ τὸν κορμόν, ἐλιπαίνετο ἕνα μικρὸ μόνον μέρος, τὸ 30 %, περίπου τοῦ κλήματος, πάντα δὲ τὸ ἴδιο καὶ τὸ ἀκαταλληλότερο μέρος, ἐπληγώνοντο αἱ ρίζεις καὶ ὁ κορμὸς τοῦ κλήματος,

συνεκεντρώνοντο ἐκεῖ τὰ ριζίδια ποὺ ἦσαν πλητσίον, τὰ δὲ ἄλλα 70 %, ποὺ ἦσαν παραπέρα ἐμεναν ἀτροφικά πρὸς ζημίαν τοῦ κτήματος. Διὰ τοῦ συστήματος τῶν αὐλακιῶν, μὲ τὸ ἄνοιγμα σὲ κάθε ἀράδα 3 αὐλακιῶν στὰ 3 χρόνια σὲ διαφορετικὲς θέσεις, ἔλασκώνεται ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ἡ ἔκτασις τῆς σταφιδαμπέλου καὶ λιπαίνονται ΠΑΝΤΟΥΣ καὶ ΟΛΑ τὰ ριζίδια τοῦ κτήματος.

3) Ἐξυγίανσις ὑπεδάφους.

Ἐπίσης γονιμοποιεῖται τὸ ὑπέδαφος διότι μὲ τὸ σκάψιμο τῶν αὐλακιῶν ἔσκεπταί εἰντὸς ζετίας, εἰς βάθος 25–30 πόντων, ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ἡ ἔκτασις τῆς σταφιδαμπέλου ὥστε ὁ ἥλιος, τὸ φῶς, ὁ ἀέρας, ἡ ὑγρασία τῆς υγκτός, τὰ χιόνια, τὰ βροχόνερα κ.λ.π. πλουτίζουν τὸ ὑπέδαφος μὲ ὀψευσία συστατικά καὶ καλλιτερεύουν κατὰ πολλοὺς τρόπους τὰ χώματα.

4) Χρησιμοποίησις ὅλης τῆς δόσεως τοῦ λιπάσματος.

Μὲ τὸ παλαιὸ σύστημα δὲν χρησιμοποιεῖται ΟΛΗ ἡ δόσις τοῦ λιπάσματος, ἀπὸ τὰς ἔξης αἰτίας: α) "Ἐν μέρος λιπάσματος μένει ὀχρησιμοπόιητο ἀπὸ ἔλλειψι τῆς ποσότητος νεροῦ ποὺ ἔχρειάζετο διὰ νὰ διαλυθῇ. β) "Ἐν μέρος παρασύρουν τὰ βροχόνερα. γ) "Άλλο μέρος τοῦ λιπάσματος πέρνουν τὰ ξυνάρια τῶν ἐρ-